

[Helge Sander]

stændigheder, og på f.eks. Ringkøbing Sygehus er sengedagsprisen ca. 2.200 kr. Den samlede udgift er beregnet til ca. 1 mio. kr. for en ferisesæson.

Ifølge et EF-regulativ er der mulighed for refusion, og sygehusvæsenet har foretaget de normale indberetninger via amtet, men sygehusvæsenet har aldrig modtaget nogen refusion.

Hvis pengene er blevet i statskassen, er det muligt, at de samlede refusioner på landsplan går lige op i forhold til udlandet. Men det er nogle ganske enkelte sygehuse som f.eks. Ringkøbing Sygehus, som kommer til at betale. Og i praksis går ressourcerne fra de ca. 25.000 mennesker, som er befolkningsgrundlaget for Ringkøbing Sygehus.

Svar (19/9 90):

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

Nej, jeg finder det ikke rimeligt, at turister i alle tilfælde skal behandles gratis på danske sygehuse.

Dette er også årsagen til, at jeg i forslaget til lov om det offentlige sundhedsvæsen (sundhedsloven) indføjede en bestemmelse (§ 38, stk. 3) om, at amtskommunerne kan opkræve betaling for behandlingen af turister og andre personer på midlertidigt ophold i Danmark.

Denne bestemmelse vil blive gentaget, når sundhedslovsforslaget genfremsættes i den kommende folketingssamling.

Spm. nr. S 1224

Til **industriministeren** (13/9 90) af:

Helge Sander (V):

»Vil ministeren redegøre for de forenklinger og besparelser, der er opnået i forvaltningen ved, at en række beføjelser bl.a. fra det tidligere Monopoltilsyn er overført til Konkurrencerådet?«

Begrundelse

Som et led i afbureaukratiseringen på Industriministeriets område er en række beføjelser bl.a. fra Monopoltilsynet overført til Konkurrencerådet. Imidlertid finder erhvervslivet den nye administration endnu mere kompliceret og indviklet end den tidligere.

Eksempelvis har Danske Dagblades Forening med hjemmel i aftalebestemmelserne i

Se evt. tillige henvisningsoversigt på sp. 11471.

konkurrenceloven den 19. juli d.å. fået en anmodning om at oplyse en række detaljerede forhold inden for dagspressen.

Bl.a. ønskes oplyst salgstal for de enkelte avisers løssalg og abonnement, forhandlerbetingelser for aviskiosker, finansielle forbindelser mellem Bladkompagniet, Ritzau, Den Danske Presses Fællesindkøbs-Forening og de enkelte aviser. Endvidere efterlyses oplysninger om ændrede udsendelsesregler, bladhuspriser og detailpriser, kampagnetilbud, ændringer i distributionsystemer, årsregnskaber og koncernberetninger.

Jeg går ud fra, at der stilles tilsvarende oplysningskrav over for andre brancher, som åbenbart også skal bruge mange ressourcer på at tilfredsstille rådets videbegær.

Svar (24/9 90):

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Ved overgangen fra monopollov til konkurrencelov skete der en personalereduktion; hvor der ultimo 1988 var ca. 190 fuldtidsbeskæftigede ansat i Monopoltilsynet, blev det fastlagt, at der til varetagelse af konkurrenceloven skulle benyttes 110 årsværk. Samtidig er der sket en forenkling af de administrative procedurer og en målretning og koncentration af ressourcemanden. Der føres ikke mere registre, og anmeldelse af dominerende virksomheder er ophørt. Konkurrencerådet kan endvidere undlade at behandle sager, der kun har mindre betydning for lovens målsætning. Der er givet øget prioritet til internationalt konkurrenceretligt samarbejde, specielt i EF, samt til gennemførelse af undersøgelser. I modsætning til monopolloven omfatter konkurrenceloven også den finansielle sektor og offentligt reguleret erhvervsvirksomhed, og ressourcer skal også anvendes på disse områder.

I konkurrenceloven er hovedvægten lagt på at fremme konkurrencen og dermed styrke effektiviteten ved størst mulig gennemsigtighed vedrørende konkurrenceforhold.

For at skabe gennemsigtighed i prisforhold og for at følge konkurrenceforholdene – bl.a. for at kunne tage stilling til spørgsmål om leveringsnægtelse eller forhandlerantagelsesbetingelser – kan Konkurrencerådet i henhold til lovens § 7 for en periode af op til to år ad gangen pålægge en virksomhed eller sammenslutning at indberette nærmere angivne oplysninger.